

трови ни съ ядъ. Но тъй като той е синъ на покойния ни Ваня, то ний ще му простимъ, ако той взъме назадъ думи тѣ си и ни се извѣни.

— Василе! искай отъ чичаси извѣнение, кажи му, че всичко това си говорилъ необмислено и така само искай въ това азъ сжмъ даже убѣдена. Молила съ сълзи лелята неумолимия Налитаевъ.

— Всичко, което говорихъ, лелю, говорихъ го съвършено съзнателно, съ най пълно убѣждение; слѣдователно, да се отказвамъ отъ своитѣ думи, немога отговорилъ Налитаевъ, мислено, като повтаряше думитѣ на Галилея: «землята се върти около слънцето.»

— Въ такъкъ случай;—вънъ изъ къщата ми! Въ тази минута вънъ! гнѣвливо извикалъ ожестечения му чичо:—Днесъ ще унищожа духовното завѣщание, даже и загубена пара не ще получишъ отъ менъ послѣдство. Всичкото си имамне ще запиша по добръ за постройка за приемане бѣдни и стари, но не на тебъ недостойния! махай се отъ очитѣ ми!

И старица стисналъ юмрукъ, като се пусна вънъ къмъ вилкътъ си, когото желаяла да ослади съ нѣколко юмрука, на излизанието му изъ вратата.

— Позволете му, братко, първо, да си испие чайтъ, молила леля му:—ти знаешъ, че не е добръ да се излиза отъ къщи съ празденъ стумахъ.

— Чай ли? чай ли? оставиго да пренадигне